

**ת"פ 48660-07-13 - עדאל בן סלמאןabo כפ(עצור), חסן בן סבח
סבילה נגד מדינת ישראל**

בית המשפט המחויזי בבאר שבע

ת"פ 48660-07-13 מדינת ישראל נ'abo כפ(עציר) וACH
תיק חיצוני: 3075/13

בפני כב' השופטת נחמה נצר
מבקשים
1. עדאל בן סלמאןabo כפ(עצור) 2. חסן בן סבח סבילה
(עצור) באמצעות ב"כ עזה"ד מרוז משה ואסתר בר ציון
נגד מדינת ישראל
באמצעות עוז"ד רננה לוי - פמ"ד
משיבה

החלטה

ההחלטה זו מייחדת דיבורה לעתירה שהגישו המבקשים - הנאשמים בת.פ. 13-07-48660 לגלו ראייה חסופה, זאת בזיקה לתעודה בדבר ראיות חסויות מטעמי אינטראס ציבורי חשוב בחתימת الشر לביטחון פנים, כפי שניתנה ביום 19.8.13, בהתאם לסמכתה הקבועה בסעיף 45 לפקודת הראיות (נוסח חדש) התשל"א - 1971 (להלן: "התעודה").

יעיו בהתעודה מעלה כי الشر לביטחון פנים, סבר, כי נכון וראוי שלא לגלות כל פרט או מידע בנוגע לשיטה, מקום, אמצעים ואופן ביצוע ההחלטה של שיחות, כל פרט או מידע בנוגע לחלק מתוכנו של יומן מבצעים מיום 13.8.7.13, כל פרט או מידע בנוגע למזהותו של נתן תקשורת המסומן "א" וכן כל פרט או מידע בנוגע לחלק מתוכנו של יומן עמדת האזנה מ.ט. מס' 33/13.

בנוסף, נקבע על פי התעודה, כי אין לגלות כל פרט או מידע בנוגע לאדם/אנשים אשר מסרו למשטרה את המידע המתווד בשולש דוחות ידיעה שמספריהם פורטו בתעודה.

הואיל וכפי שיפורט להלן ובהרבה, בקשה המבקשים מייחדת עצמה, רובה ככלה, לשולש דוחות ידיעה הנזכרים בתעודה, נכון יהיה להביא הדברים כלשונם:

1. בדוח ידיעה מס' 13-0290-027: תוכן המידע ומועד מסירתו, למעט תמצית המידע

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

המתועדת בדוח מס' 13-0321-628

.2. בדוח ידיעה מס' 13-0294-146 - תוכן המידע ומועד מסירתו, למעט תמצית המידע
המתועדת בדוח מס' 13-0321-731 .

.3. בדוח ידיעה מס' 0302-593-13: יום ושעת מסירת המידע".

להשלמת התמונה, ניתן כי במסגרת ההליך הנדון, נחתמה תעודה נוספת נספפת בדבר ראיות חשויות בחתימת שר הביטחון, זאת מכוח סמכותו הקבועה בסעיף 44 לפקודת הראות. ניתן כי ב"כ הצדדים הביאו לידי עיטה כי תעודה זו עמדה לדין בבית המשפט העליון, במסגרת בקשה שהגישו המבוקשים להסרת החיסין גם באשר לtauודה הנזכרת.

אין חולק כי המשיבה/המאשימה, העמידה לעיון המבוקשים את **דוחות המידע** כפי הנזכר בסעיפים 1 ו-2 לעיל (להלן: "הפראפרזות").

טרם ATIICHIS לטענות המבוקשים, אקדמי ואסקור בקצירה את העקרונות הפסיקתיים שלاورם יש לבחון בקשה לגילוי ראייה חשiosa.

מושכלות יסוד כי במסגרת דיון בעתרה לגילוי ראייה חשiosa, על בית המשפט להכריע בשתי שאלות עיקריות - **האחת** - האפשרות כי גילויו של הראייה החסiosa עלול לפגוע בביטחון המדינה והאחרת, והוא **העיקר**, האפשרות כי אי גילוי הראייה, יפגע בזכותו של הנאשם (ראה בנדון ע.פ. 96/889 מאזירב נ. מדינת ישראל, פד"י נא (1), 433, בש"פ 6392/97 לבביסי נ. מדינת ישראל, פד"י נא (5), 176).

ב-בש"פ 8456/01 **عبدל דלאשה נ. מדינת ישראל** (עליו, 14.11.01) - מדגיש השופט חשי כי **"תחנת המוצא** ו**תחנת הסיום** בנושא החיסין, הוא הצורך בעשיית צדק לנאים, בקיומו של משפט הוגן. הגינות היא אמת המידה וצדקה הוא המבחן. הם אשר יקבעו בשאלת החיסין, ועל פייהם יוכרע דין. **עיקר הוא עשיית משפט צדק לנאים, שמירת זכותו למשפט הוגן, ופגיעה באלוorch תחייב מעכמתה הסרת החיסין".**

(ההדגשות אינם במקור - נ.ב.).

ב-בש"פ 3856/06 **סמי ابو מידעם נ. מדינת ישראל** (גבו - 22.8.06), הדגש השופט ג'ובראן כי לצורך הכרעה בשאלת האם חומר הראות, עליו הוטל החיסין, הינו רלוונטי להגנתו של הנאשם, אין הכרח כי יקבע שמדובר בתשתיית ראייתית העשויה דזוקא להביא לזכותו של הנאשם, אלא די בכך, שיש בתשתיית זו לתמוך בכך הגנתו של הנאשם, או לשיער בהגנתו, בכל אופן אחר.

ב-ב"ש 838/84 **ליוני נ. מדינת ישראל**, פד"י לח (3) 729, נקבע עקרון ברזל, שלפיו: **"שם נימוק בטחוני, יהיה**

הוא הנכבד ביותר, אין שוקל יותר בנסיבות היחסות של הlixir פלילי נתון ממשקל הרשותו של חף מפשע".

עם זאת, הודגש כי העובדה של ראייה חסואה נודעת ממשמעות מסוימת עבור הגנת הנאשם, אין די להצדיק הסרת החיסין שכן, לצורך הסרתו, על בית המשפט להשתכנע כי ראייה זו חיונית להגנת הנאשם, במידה משמעותית. בהקשר זה ראה בש"פ 3416/14 **יוסף אלעמרני נ. מדינת ישראל** (נבו - 14.6.11).

זכור, בכתב האישום שהוגש נגד המבקרים, נטען, כי שני הנאים קשו קשור עם אחרים, שזהותם אינה ידועה, לשם יבוא סמים מסוכנים מסווג חשיש, מצרים לישראל בכמות מסחרית.

על-פי הנטען קשרת הקשר נעשתה במועד שאינו ידוע במדויק, אך חל להיות לפני 9.7.13.9.

נטען כי במסגרת הקשר, הצדדים הנאים/المبكيشيم, במשאית שהינה בעלותו של סלאמה אלקשח. על פי הטענה, ביום 9.7.13, סמוך לפני השעה 09:30, הגיעו המבקרים אל גדר הגבול שבין מצרים לישראל, כאשר מבקש 1 נוהג במשאית והמבקר 2 ישב לצד.

נטען כי כאשר הגיעו המבקרים אל נקודת המפגש - קו דיווח 436, נעצרה המשאית בצד גדר, או אז, הגיח אחד מהאחרים מכיוון גדר הגבול מהצד המצרי, טיפס על סולם, והשליך 5 ג'ירקנים וشك לבן לתוך ארגז המשאית. כתב האישום מצין כי חלק מהג'ירקנים או השק, שהושלכו כאמור מצידה המצרי של גדר הגבול, נפלו על האדמה ואחד המבקרים או שניהם, הרימו את החפצים הללו והשליכו אותם לתוך הארגז. נטען כי מיד לאחר מכן המבקרים עזבו את המקום, כשהם נשאים עם את הסמים בתוך המשאית.

אין חולק כי זמן לא רב לאחר מכן ובפרק קצר מנקודת המפגש, התבקו המבקרים לעצור את המשאית ובחיפוש שנערך נמצאו הסמים בתוך ארגז המשאית.

במסגרת התגוננותם בהlixir, הchkiso המבקרים קיימו של קשר לביצוע פשוט, וכל שכן, את האפשרות כי פועלו ליבא סמים לישראל.

עם זאת, המבקרים לא הכחישו כי עת נעצרה המשאית, בהיותם מצויים בה, נתפסו בארגז המשאית, כל קיבול המכילים סמים.

במסגרת העתירה לגלוי ראייה חסואה, ביקשו המבקרים כי יוסר החיסין בנוגע למקורות המידע, לרבות כל פרט או תוכן הנוגע למידע, מוער מסירתם, וזהות המודיעינים.

לא מיותר לציין כי העתירה במקורה כללה בקשות גם בנוגע לנסיבות וביחס לחלק מיומן המבצעים ואף לאותה

עמדת האזנה כנזכר בתעודה. אלא, שבמסגרת דיון שהתקיים בפני, ביום 14.2.2014, הגיעו הצדדים להבנות אשר יותר הצורך להזכיר בוגר ליום המבצעים, לנ庭וני התקשרות ולヨומן עמדת האזנה. כך שיעיר הדיון נסוב ביחס לאפשרות כי תיחסף זהותם של אלו שמסרו את המידעים המפורטים בדוחות הידעה.

במסגרת זו, ביקשה בא כח המבקשים להשמע, לאוזני בית המשפט בלבד, את טיעוניה לעניין מידת היזקה וההשלכות הצפויות מיילוי תפקיד המידעים הללו להגנת הנאשמים. במהלך הדיון, שבו שטחה ב"כ המבקשים בבקשתה זו, ולאחר שניתנה לב"כ המשיבה האפשרות להתייחס לכך, סברתי, כי ניתן לאפשר לב"כ המבקשים לשטוח באוזני בלבד את תמצית הטענות שיועלו בשם הנאשמים במסגרת התגוננותם בהליך. בעקבות כך, שמעתי את טיעוני ב"כ הנאשמים, לאחר מכן וכמקובל, קיימת דיון במעמד ב"כ המאשימה וקצין המודיעין של יחידת מגן נגב, במהלכו, עינתי בנוסחים המלא של דוחות הידעה, ואף הפניתי שאלות לקצין המודיעין לצורך השלמת התמונה.

עת חדש הדיון במעמד ב"כ הצדדים כולם, ביקשו הצדדים שלא להחליט בבקשתה על אתר, אלא לאפשר להם לק"מ הידבות מחוץ לכוטלי בית המשפט בוגר להליך העיקרי. הרשות ניתנה.

לימים, וככל הנראה בשל העדר הסכמה, הוגשה תגובה בכתב של המשיבה ולאחר מכן הוגש מטעם המבקשים כתב טענות שכותרתו "תוספת בקשה לקבלת חומרה חקירה חסרים לפי סעיף 74".

בעקבות התפתחויות אלו, קבעתי המשר דיון בבקשתה ובדיון שהתקיים ביום 14.5.2014, ביקש ב"כ המבקשים, עו"ד מרוז, להסיר החיסון בוגר לאפשרות כי בדוחות הידעה נכללת התיחסות למועד ספציפי שבו אמורה להתבצע עסקת הסמים.

כרך ע לדרישה האמורה, ציין ב"כ המבקשים, כי אלו האחרונים, לא ידעו כלל על הימצאות סמים בשאית במהלך היוותם משתמשים בה. לשיטתו, קיימ ספק, אם קיימת תשתיית ראייתם המבוססת את טענת המשיבה, כמפורט בכתב האישום, כי במהלך אחת העצרות שביצעה המשאית, נזרקו סמים לתוך ארגז המשאית.

בהקשר זה נתען כי תיכון בהחלט אפשרות שהסמים כבר היו בשאית עובר להעמדתה לשימוש המבקשים.

במהלך הדיון, ולאחר ש贬תי עינתי בדוחות הידעה, סברתי כי על ב"כ המשיבה לשקל לחשוף בפני המבקשים אמירות העשויות לכלול אמורה מפורשת יותר בוגר למועד ההבראה. בעקבות כך, הצהירה ב"כ המשיבה, כי בוגר לשאלה זו, דוחות הידעה כוללות אמורה כי ההבראה מתוכננת "ליום ראשון, ובמהלך השבוע הקרוב".

לשמע הצהרה זו, ביקש עו"ד מרוז, להורות על הסרת החיסון בוגר לזיהות מוסר הידעה.

לפי בקשתו, ניתנה לו אפשרות לשטוח בקשה זו באופן מפורט יותר במסגרת דיון נדחה אשר התקיים בפני ביום 14.6.2014. באותו דיון, שב עו"ד מרוז על עיקרי הדברים, לאחר מכן, הושלם הטיעון בטיעונה של עו"ד בר ציון, אשר הדגישה את חשיבות הצורך בחשיפת מלאו תוכן הידיעות, בפרט בשים לב לחלקים הגלויים, כפי שבאו לידי ביטוי בפראorzot.

עינתי ושבתי עיינתי בדוחות הידיעה, ובמסגרת זו נתתי דעתן גם לרבים הгалויים כפי שנחשפו במסגרת הפראorzות.

הנני בדעה כי חומרם חסויים אלו באים בגדרי תעוזת החיסון.

בית המשפט ישב בטור עמו, וגם ללא ידיעה שיפוטית קונקרטית, נראה כי אין צורך להרבות מילים אודות מאמצים ואמצעים שכוחות הביטחון ורשות אכיפת החוק נדרשים להפעיל, לשם סיכול הברחות בגבול ישראל-מצרים.

בהקשר זה יש להזכיר כי לסיכול הברחות בגבול נזכר, תכלית ומשמעות ביטחונית ראשונה במעלה.

נכון יהיה לומר כי החיסוי הינו הכרח, שהלא הרשות האמונה על אכיפת החוק נזקקת גם לאיסוף ידיעות מפי מודיעינים וכןו והאחרונים, ועדיפו למלא פיהם מים ככל שמקורה הידיעה שסתופה, לא שמור בסוד.

אכן לצד קיומו של אינטראס ציבורי מובהק זה, ניצבת זכותו של הנאשם להליך הוגן.

במסגרת טיעוניהם הгалויים והחסויים חשפו באין כח הנאים בפניהם את מידת חיוניותו של החומר החסוי להגנת מרשם.

לא מצאתם כי בנסיבות המקירה דן, ראוי ונכון להורות על הסרת החיסון, לאחר ועל פי התרשומות, מידת הפגיעה באינטרס הציבורי, אם יחשוף החומר החסוי, עולה באופן משמעותי הלכאורית שעשויה לצמוח לבקשתם, מחשיפתו.

אין לכך, אמנם, כי למידע החסוי משמעות מסוימת עבור הגנת המבוקשים, אך אין להפריז בחשיבותה, במיוחד בשים לבכך שע"פ התרשומות, מידע חסוי זה, אינו בהכרח, חיוני להגנתם.

להבנתי, ומבלתי חיללה לכובל ידיהם של הסניגורים המלומדים, נראה כי עליה בידי הנאים לאחוז אמצעים אחרים, שאינם מחייבים חשיפתו של החומר החסוי דווקא, לצורך הנחתה קו ההגנה בו הם אווחרים.

אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, לא מצאתם כי נכון וצדוק לקבל את בקשה המבוקשים.

הבקשה להסרת החיסון - נדחתה.

המצוירות תפעל להמציא החלטה זו לב"כ הצדדים.

עמוד 5

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

חומריה החקיריה יוחזרו למאשינה באמצעות לשכתו.

ניתנה היום, כ"ד סיון תשע"ד, 22 יוני 2014, בהעדך
הצדדים.